

شیوع ژن‌های شیگا توکسین، اینتیمین و همولیزین در سویه‌های اشريشیاکلی O157:H7 از نمونه‌های گوشت چرخ کرده کارخانجات صنعتی شهرستان شیراز

محمد کارگر^۱، موسی داشور^۲، مریم همایون^۳

۱- دانشیار گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم

۲- کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۵/۱۴

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱/۲۹

چکیده

چکیده: اشريشیاکلی سروتیپ O157:H7 یکی از عوامل اصلی ایجادکننده مسمومیت غذایی و بیماری‌های مانند کولیت خونریزی دهنده و سندرم اورمی همولیتیک است. عفونت‌های انسانی ناشی از این باکتری در اثر مصرف آب و غذای آلوده ایجاد می‌شوند. هدف این پژوهش، ارزیابی ژن‌های بیماری‌زای eaeA، stx₁، stx₂ و hly باکتری اشريشیاکلی O157:H7 در نمونه‌های گوشت چرخ کرده شهرستان شیراز می‌باشد.

روش بررسی: در این پژوهش ۵۰ نمونه گوشت چرخ کرده از سه کارخانه، به مدت یکسال جمع‌آوری و در محیط کشت اشريشیاکلی براث واحد نوبوبویسین در دمای ۳۷°C غنی سازی شد. سپس از محیط کشت‌های VRBA و CT-SMAC به منظور بررسی تخمیر سوربیتول و لاکتوز و از محیط کروموماگار برای بررسی فعالیت بتاگلوکورونیدازی باکتریهای جداسازی شده استفاده گردید. با استفاده از آنتی‌سرم اختصاصی، باکتری اشريشیاکلی O157:H7 تایید و با روش Multiplex PCR وجود ژن‌های stx₁ و hly مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج: از مجموع نمونه‌های گوشت مورد ارزیابی، ۴۶۶ نمونه در محیط CT-SMAC دارای کلنی‌های سوربیتول منفی بودند (۹۲/۴۶%). پس از انجام تست‌های تأییدی از (۲/۰۳۹٪) نمونه، باکتری اشريشیاکلی O157:H7 جداسازی گردید که در مجموع از کل نمونه‌ها (۳۹/۰٪) دارای ژن‌های eaeA و stx₁ و (۱۹/۰٪) دارای ژن stx₂ بودند.

نتیجه‌گیری: از آن جایی که اشريشیاکلی O157:H7 یکی از نگرانی‌های اساسی بهداشت و سلامت گوشت محسوب می‌گردد، باقیستی مورد توجه دائمی قرار گیرد. راههای پیشگیری می‌تواند موجب کاهش گاوهای آلوده واحد این باکتری و آلودگی گوشت در هنگام کشtar دام و خرد کردن گوشت شود.

واژه‌های کلیدی: اشريشیاکلی O157:H7 - ژن‌های شیگا توکسین - گوشت چرخ کرده

مقدمه

اختصاصی O157 به منظور شناسایی باکتری استفاده نمود(۳). به منظور ژنوتایپینگ و بررسی همزمان ژن های بیماری زای این باکتری، محققینی مانند Paton و همکاران در سال ۱۹۹۷ در استرالیا(۴)، Pradel و همکاران در سال ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ در فرانسه(۵)، Blanco و همکاران در سال ۲۰۰۳ در اسپانیا(۶)، Mohsin و همکاران در سال ۲۰۰۵ در پاکستان(۷)، Garcia و Santaniello و همکاران در سال ۲۰۰۵ در مکزیک(۸) و همکاران در سال ۲۰۰۷ در ایتالیا(۹) با استفاده از روش Multiplex PCR پرایمرهای مختلفی را برای تشخیص این ژن ها پیشنهاد نمودند.

با توجه به این که گاوستان یکی از مخازن اصلی آلودگی با سروتیپ های E.coli O157:H7 محسوب می شوند، به همین دلیل فراوردهای گوشتی پتانسیل آلودگی قابل توجهی با این باکتری دارند. در کشورهای توسعه یافته توجه بیشتری به این باکتری شده و تصویر نسبتاً واضحی از شیوع آن وجود دارد. در کشورهای در حال توسعه، میزان شیوع E.coli O157:H7 کمتر گزارش می شود، دلیل این مسئله انجام بررسی های ناقص و محدود روی میزان شیوع و ابیدمیولوژی این باکتری است. در ایران تمامی مطالعات مولکولی انجام شده بر روی این باکتری، مربوط به مواد لبنی و نمونه های مدفع حیوانات بوده است. کشت سلولی که از روش های مورد استفاده در مطالعات محققان ایرانی بوده، علاوه بر طولانی بودن، فاقد دقت لازم برای بررسی توکسین های باکتری است. به همین دلیل در این پژوهش ما برای شناسایی ژن های بیماری زای stx1، stx2، eaeA و hly برای باکتری های E.coli O157:H7 جدا شده از نمونه های گوشت بنابراین هدف ما از این پژوهش، ارزیابی میزان شیوع و فراوانی ژن های بیماری زای سویه های E.coli O157:H7 جدا شده از نمونه های گوشت چرخ کرده گوساله از روش Multiplex PCR استفاده نمودیم.

روش بررسی تعداد ۵۰۴ نمونه گوشت چرخ کرده گوساله از آذر ماه سال ۱۳۸۵ تا آذر ماه سال ۱۳۸۶ به صورت مقطعی - توصیفی بر اساس

سویه های اشریشیاکلی تولیدکننده شیگا توکسین (Shiga toxin-producing E.coli= STEC) که سویه های اشریشیاکلی تولیدکننده ورو توکسین (verocytotoxin-producing E.coli) (=VTEC) نیز نامیده می شوند، از مهمترین باکتری های بیماری زای منتقل شونده به وسیله مواد غذایی هستند. این سویه ها می توانند علاوه بر ایجاد مسمومیت غذایی، عامل بیماری های شدیدی مانند اسهال خونی، کولیت خونریزی دهنده، سندرم اورمی همولیتیک، پورپورای ترومبوسیتوپنی و مرگ نیز باشند. بیشترین موارد همه گیری های کولیت خونریزی دهنده و سندرم اورمی همولیتیک مربوط به سروتیپ O157:H7 می باشد که به عنوان مهمترین سروتیپ این سویه در نظر گرفته می شود(۱).

توانایی باکتری E.coli O157:H7 در ایجاد بیماری های شدید برای انسان ها، به دلیل ترشح شیگا توکسین ها (Stx1 و Stx2) یا ورو توکسین ها (VT1 و VT2) و واریته های این توکسین ها است (۱،۲). یکی دیگر از عوامل بیماری زای این سویه، پروتئینی به نام اینتیمین (Intimin) است که یک eae 94-kDa بروتئین غشای خارجی می باشد و به وسیله ژن eae کد می شود. این پروتئین مسئول اتصال نزدیک باکتری به سلول های اپی تلیال روده و ایجاد آسیب های خاصی به نام اتصال و محو شدن (Attaching/effacing) است. همچنین انتروهمولیزین که به وسیله ژن hly کد می شود، نیز از عوامل مؤثر بیماری زایی این سویه محسوب می گردد(۲).

آلودگی با باکتری E.coli O157:H7 اغلب به دلیل مصرف مواد غذایی آلوده مانند انواع گوشت و گوشت چرخ کرده، ساندویچ های گوشتی، شیر خام و پاستوریزه آلوده، ماست، پنیر، همبگر، سوسیس، سبزیجات و آب میوه ها ایجاد می شود(۳). جداسازی E.coli O157:H7 در آزمایشگاه بر اساس دو ویژگی عدم تخمیر سریع سوربیتول و عدم توانایی تولید بتاگلوکورونیداز انجام می شود که به جداسازی فنتیپی E.coli O157:H7 از سویه های دیگر کمک می کند. بر همین اساس می توان از محیط های سوربیتول مک کانکی آگار و کروماآگار

نمونه های غنی شده در مرحله قبل بر روی محیط سوربیتول مک کانکی آگار (Sorbitol-MacConkey agar =SMAC) شرکت Lab.M، حاوی ۰/۰۵ میلی گرم در لیتر سفکسیم (Oxoid) و ۲/۵ میلی گرم در لیتر تلوریت پتابسیم (Oxoid) کشت داده شدند. به منظور ارزیابی تخمیر لاکتوز و تعیین هویت باکتری های جداسازی شده از محیط ویولت رد بایل آگار (Violet red bile agar =VRBA) شرکت Merck استفاده شد. همچنان به منظور بررسی فعالیت بتاگلوکورونیدازی، باکتری های تأیید شده به عنوان اشربیشیاکلی بر روی محیط کروموجار اختصاصی O157 کشت داده شد و به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷°C گرمانه گذاری گردید. به منظور تایید نهایی باکتری های دارای واکنش بیوشیمیابی سوربیتول و بتا گلوکورونیداز منفی، از آنتی سرم اختصاصی O157 (بهارافشان) استفاده شد(۱۱).

استخراج DNA با استفاده از کیت DNPTM (شرکت سیناژن) انجام گردید. برای ردیابی همزمان ژن های بیماری زا، از روش Multiplex PCR با استفاده از پرایمرهای معرفی شده توسط Santaniello در سال ۲۰۰۷، استفاده شد. در جدول ۱ توالی الیگونوکلئوتیدی چهار حفت پرایمر مورد استفاده برای ژن های هدف و اندازه محصولات تقویت شده، نشان داده است(۹).

فرمول آماری $n = \frac{NZ^2 pq}{d^2(N-1)+Z^2 pq}$ از سه کارخانه در استان فارس (به دلیل رعایت مسائل قانونی و اخلاقی نام کارخانجات ذکر نشده است)، که بیشترین میزان تولید و بسته بندی گوشت چرخ کرده را دارند، تهیه گردید و اطلاعات مربوط به مکان، زمان و فرایند تهیه نمونه در پرسشنامه تنظیمی ثبت گردید. به این صورت که از تمامی کارخانجات صنعتی تولید کننده Grab sampling گوشت چرخ کرده شیراز به صورت روش نمونه گیری به عمل آمده است. در این روش، به مدت یکسال در فواصل زمانی خاص در یک ماه از تمامی محل های یاد شده نمونه گیری می شود.

مراحل نمونه گیری شامل شش مرحله مختلف در چرخه تولید و بسته بندی بود که در نهایت نمونه ها به تعداد مساوی از گوشت های یک بار چرخ شده و دو بار چرخ شده جمع آوری شد. این مراحل شامل پس از خرد شدن با دستگاه خرد کننده گوشت، در زمان چرخ اول از داخل دستگاه چرخ گوشت، قبل از چرخ دوم، پس از چرخ دوم، حین بسته بندی و از نمونه های بسته بندی شده بود. مقدار ۱۰ گرم از هر نمونه گوشت به منظور غنی سازی در محیط اشربیشیاکلی براث (E.coli broth= ECB) شرکت Oxoid ۲۰ mg/l نوبیوسین (sigma) در دمای ۳۷°C به مدت ۲۰۰ rpm تا ۲۴ ساعت در گرمانه دارای هم زن و در دور ۲۰۰ rpm گرما گذاری شد(۱۰).

جدول ۱: توالی اسید نوکلئیک پرایمرهای مورد استفاده در Multiplex PCR

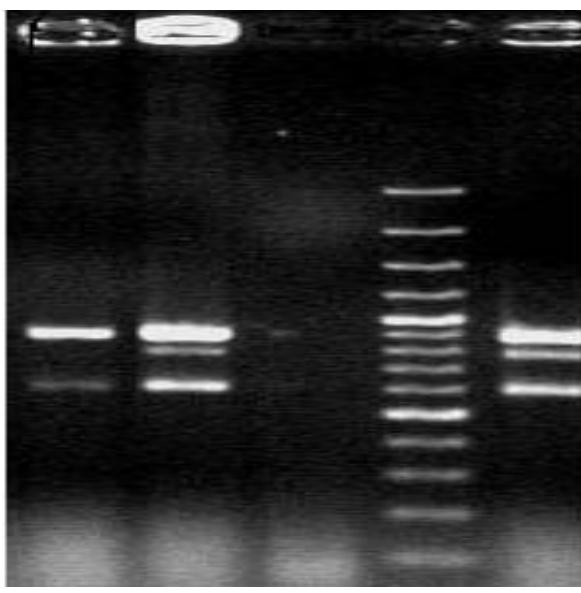
نام پرایمر	توالی الیگو نوکلئوتیدی (۳' → ۵')	اندازه محصول
stx1-F	ACACTGGATGATCTCAGTGG	614bp
	CTGAATCCCCCTCCATTATG	
stx1-R	CCATGACAACGGACAGCAGTT	779bp
	CCTGTCAACTGAGCAGCACTTG	
stx2-F	GTGGCGAATACTGGCGAGACT	890bp
	CCCCATTCTTTTCACCGTCG	
stx2-R	ACGATGTGGTTATTCTGGA	165bp
	CTTCACGTGACCACATAT	
eeA-F		
eeA-R		
hlyA-F		
hlyA-R		

پرایمرهای ۴ μl DNA انجام شد. PCR با استفاده از دستگاه ترموسایکل (Techne) با شرایط: حرارت ۹۵ درجه سانتیگراد ۳ دقیقه (Denaturation) ابتدایی، حرارت ۹۵ درجه سانتی گراد

حجم نهایی واکنش PCR، ۵۰ میکرولیتر و حاوی (10 mM) (10mM) dNTPs، (3 mM) MgCl2، Tris-HCL، ۰.۲ mM، ۱ واحد آنزیم Taq DNA پلیمراز، ۰.۰۲ میکرو لیتر KCl از هر یک از

در مجموع ۱۹ نمونه با تست IMViC به عنوان E.coli تعیین هویت شدند که ۲ نمونه (فراوانی ۰/۳۹) بتاگلوکورونیداز منفی، با آنتی سرم O157 آگلوتینه شدند (جدول ۲).

در این پژوهش ژن های eaeA و stx1 در یک سویه (فراوانی ۰/۲٪) و ژن های stx1 و stx2 و eaeA نیز در یک سویه (فراوانی ۰/۲٪) شناسایی شدند. در نمونه کنترل مثبت باندهای ۶۱۴ bp، ۷۷۹ bp و ۸۹۰ bp مشاهده شد که به ترتیب مربوط به ژن های stx1 و stx2 و eaeA بودند. اما ژن hly در هیچ کدام از سویه های تأیید شده با آنتی سرم اختصاصی مشاهده نگردید (شکل ۱).

شکل ۱: ارزیابی ژن های بیماری زای باکتری E.coli O157:H7 با روش Multiplex PCR. (۱) کنترل مثبت، (۲) مارکر ۱۰۰ bp، (۳) کنترل منفی، (۴) باکتری دارای ژنهای stx1 و stx2 و eaeA و (۵) باکتری دارای ژن های stx1 و eaeA.

۲۰ ثانیه (Denaturation)، حرارت ۵۸ درجه سانتیگراد ۴۰ ثانیه (Annealing)، حرارت ۷۲ درجه سانتیگراد ۹۰ ثانیه (Extension) و حرارت ۷۲ درجه سانتیگراد ۵ دقیقه (Extension) نهایی) انجام شد. در نهایت ۱۰ میکرولیتر از محصول PCR را بر روی ژل آگاروز ۱/۵٪ واحد اتیدیوم بروماید منتقل و پس از الکتروفورز توسط دستگاه Transilluminator ۹۳۳J (۳،۶) به عنوان کنترل منفی از سویه E.coli K12 استفاده شد. آنالیز نتایج به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS، آزمون های مرتب کای و دقیق فیشر انجام شد. مرز معنی دار نیز ۰/۰۵ p در نظر گرفته شد.

نتایج

تعداد ۵۰ نمونه گوشت چرخ کرده گوساله از سه کارخانه شماره ۱: ۲۲۸ نمونه (فراوانی ۰/۴۵٪)، شماره ۲: ۱۴۴ نمونه (فراوانی ۰/۲۸٪) و شماره ۳: ۱۳۲ نمونه (فراوانی ۰/۲۶٪) جمع آوری شد. با توجه به بسته بندی مداوم و عرضه بیشتر گوشت بسته بندی شده در کارخانه شماره ۱، اغلب نمونه ها از این مجتمع تهیه گردید. از مجموع ۵۰ نمونه غنی شده، ۴۶۶ نمونه (۹۲٪) دارای کلینی های سوربیتول منفی در محیط CT-SMAC بودند.

در گوشت هایی که یک بار چرخ شده بودند تعداد و فراوانی نمونه های لاکتوز مثبت ۶۵ مورد (۱۲٪) و در گوشت هایی که دو بار چرخ شده بودند تعداد و فراوانی نمونه های لاکتوز مثبت ۹۹ مورد (۱۳٪) بود. با استفاده از آزمون کای دو رابطه معنادار بین دفعات چرخ کردن گوشت و فراوانی نمونه های لاکتوز مثبت مشاهده شد (p=۰/۰۰۴).

جدول ۲: توزیع فراوانی و نسبت باکتری های مشکوک به E.coli O157:H7 بر اساس تست های بیوشیمیایی و سرولوژی

تست شناسایی	SMAC	VRBA	IMViC	MUG	آنتی سرم	O157:H7
مکان	تعداد (درصد)	آنتی سرم				
کارخانه ۱	(۴۱/۰۷)۲۰۷	(۴۱/۰۹)۶۶	(۱۳/۰۹)۴	(۰/۷۹)۰	(۰/۰)	(۰/۰)
کارخانه ۲	(۲۶/۵۰)۱۳۴	(۱۰/۵۱)۵۳	(۱/۰۸)۸	(۰/۳۹)۲	(۰/۰)	(۰/۰)
کارخانه ۳	(۲۴/۸۰)۱۲۵	(۸/۹۲)۴۵	(۱/۳۸)۷	(۰/۳۹)۲	(۰/۰)	(۰/۰)
جمع	(۹۲/۴۶)۴۶۶	(۳۲/۵۳)۱۶۴	(۳/۷۶)۱۹	(۰/۳۹)۲	(۰/۰)	(۰/۰)

بحث و نتیجه گیری

مرتبط با سویه های STEC جداسازی شده از میزبان های اختصاصی نظیر گوسفند(stx2d) و خوک(stx2e)، بیماری زایی کمتری برای انسان دارند(۱۷).

از ۲۲ سویه STEC جداسازی شده در مکزیک توسط Garcia و همکارانش در سال ۲۰۰۵، اکثر سویه ها یا ژن stx2 یا ترکیبی از ژن های stx1 و eaeA را داشته اند، به طوری که ۹ سویه ژن stx2، ۹ سویه ژن های stx1- eaeA، ۳ سویه ژن stx1 و ۱ سویه هم ژن های stx1- eaeA- hlyA را نشان دادند(۸). در بررسی Byrne و همکاران در سال ۲۰۰۳ در آمریکا، از ۵۷ سویه E.coli O157:H7 جداسازی شده، ۳۸ سویه ژن های hly و eaeA، stx2، stx1 و ۱۱ سویه ژن های stx1 و eaeA، stx2، stx1 و ۵ سویه ژن های stx2 و eaeA و hly و ۳ سویه هم ژن های stx1 و eaeA و stx2 داشتند(۱۸).

ما در این پژوهش، با استفاده از روش Multiplex PCR در نمونه های مثبت شده با آنتی سرم اختصاصی، ژن های stx1، stx2 و eaeA را در سویه های جداسازی شده تشخیص دادیم که با نتایج Byrne همخوانی دارد. در باکتری های جدا شده یک سویه دارای ژن های stx1 و eaeA و یک سویه هم دارای ژن های stx1، stx2 و eaeA بود. این در حالی است که هیچ یک از نمونه های مثبت با آنتی سرم O157 ژن hly را نشان ندادند. این نتایج نشان دهنده فراوانی بیشتر ژن stx1 نسبت به ژن stx2، در باکتری های جداسازی شده از نمونه های گوشت چرخ کرده در کشور ما می باشد.

اما در پژوهشی که در سال ۱۳۸۴ در جهرم توسط Kargar و همکاران بر روی ۵۰۰ نمونه شیر خام انجام شد، از ۱۷ نمونه مثبت با آنتی سرم تنها، در یک سویه ژن stx2 مشاهده گردید(۱۱). همچنین در پژوهش دیگر بر روی نمونه مدفع عکس کان زیر ۵ سال در شهرستان مرودشت، از ۶۱۵ نمونه مورد بررسی از ۷ کودک، باکتری E.coli O157:H7 جدا سازی گردید(فراآوانی ۱۱/۱۴٪). از این تعداد تنها در یک سویه جداسازی شده، ژن های stx1 و eaeA (فراآوانی ۱۶/۰٪) شناسایی گردید(۹).

اپیدمیولوژی و ژنتیک E.coli O157:H7 نسبت به اولین موارد پیدایش آلدگی در اوایل دهه ۱۹۸۰ در اثر مصرف گوشت چرخ کرده، دچار تغییرات بسیاری شده است. از مسیرهای جدید انتقال آلدگی می توان به تماس مستقیم با حیوانات و پایداری این باکتری در ابزارها و تولیدات غذایی اشاره کرد(۱۲،۱۳).

Blanco و همکاران در سال ۱۹۹۶ گزارش کردند که آلدگی با اشريشياکلى تولید کننده ورو توکسین از صفر تا ۶۰٪ متغیراست در این شیوع O157:H7 در گاوها در زمان کشتار ۵٪ تخمین زده شده است(۶). Elder و همکاران، میزان شیوع E.coli O157:H7 را پس از فراوری، ۲٪ گزارش کردند. به نظر می رسد که کاهش شیوع آلدگی لشه ها در مراحل مختلف، به دلیل تأثیر شرایط بهداشتی بر روی ابزارهای فرآوری باشد(۱۴).

در ترکیه در سال ۲۰۰۶ E.coli O157:H7 از ۷۷ نمونه (۱۳/۶٪) از گاوها کشتار گاهها جداسازی گردید. از این تعداد ۶۶ (۱۱/۷٪) سویه مربوط به سروتیپ O157:H7 و (۱/۱٪) O157:NM مورد دیگر مربوط به سویه های غیر متحرک (O157:H7) بودند(۱۵).

در بررسی سال ۲۰۰۸ در بنگلادش، ۴/۱۴٪ از بوفالوها، ۷/۲٪ از گاوها و ۹/۱٪ از بزغاله ها با سویه های STEC O157 آلدگی شده بودند. نمونه گیری در این حیوانات بلا فاصله پس از ذبح در کشتار گاه انجام شده بود(۱۶). در بررسی حاضر از مجموع نمونه های مورد ارزیابی، پس از انجام تست های تاییدی از (۳۹/۰٪) نمونه باکتری E.coli O157:H7 جداسازی گردید. نتایج مطالعات در ترکیه و بنگلادش نشان دهنده شیوع بالاتر این باکتری نسبت به مکان مورد پژوهش ما می باشد.

در همه گیری گستردگی سال ۲۰۰۵ در فرانسه، ۶۹ مورد از آلدگی با باکتری E.coli O157:H7 در گوشت چرخ کرده مشاهده گردید. نتایج بررسی های مولکولی، نشان دهنده وجود ژن های شیگا توکسین (stx1 و stx2) و واریته های متنوع ژن stx2 در سویه های جداسازی شده بود. بعضی از زیر گروه های

می باشد(۱۹،۱۱).

با توجه به نمونه‌گیری در ۶ مرحله از چرخه تولید، در این پژوهش مشخص شد که با افزایش دفعات چرخ کردن گوشت میزان آلوودگی افزایش می‌یابد. شاید بتوان افزایش سطح مقطع گوشت پس از چرخ شدن مجدد، چرخش و مخلوط شدن گوشت پس از چرخ شدن مجدد و عدم امکان تمیز کردن و جرم‌گیری ابزار فرآوری و چرخ گوشت بین دو مرحله چرخ کردن را از دلایل افزایش آلوودگی‌ها دانست.

به دلیل محدودیت تحقیقات انجام شده در مورد نقش عوامل بیماری‌زاوی باکتری E.coli O157:H7 و عدم تدوین یک پروتکل مدون و استاندارد در زمینه کنترل محصولات گوشتی و غذایی، این پژوهش می‌تواند زمینه ساز ارزیابی‌های دقیق‌تر در این مورد باشد.

همچنین با توجه به امکان آلوودگی انواع فراورده‌های دامی با باکتری E.coli O157:H7 و تنوع ژنتیکی این باکتری‌ها، ارزیابی ژن‌های بیماری‌زا و مقایسه ژنوتاپینگ سویه‌های جدا شده از مواد غذایی با نمونه‌های کلینیکی در سایر مناطق کشور توصیه می‌شود.

یکی از ویژگی‌های باکتری E.coli O157:H7 تفاوت در فاکتورهای ویرولانس سویه‌های مختلف آن می‌باشد. با اینکه وجود تمامی ژن‌های بیماری زای مورد بررسی در یک سویه می‌تواند دلیلی بر بیماری زایی محسوب شود، اما شباهت فاکتورهای ویرولانس در سویه‌های جدا شده مناطق مختلف می‌تواند نشان دهنده شیوع یک سویه در مکان مورد پژوهش و معیاری برای اندازه‌گیری شدت بیماری‌زاوی باکتری‌های در حال چرخش باشد. در همین راستا ما پژوهش‌های گستردگی را در سطح کشور بر روی نمونه‌های کلینیکی و مواد غذایی مانند گوشت، شیر و پنیر در محیط‌های مختلف کشور انجام داده‌ایم. این پژوهش نیز مانند سایر تحقیقات قبلی در اصل مقدمه‌ای برای ارزیابی اپیدمیولوژی مولکولی این باکتری در ایران محسوب می‌گردد. پژوهش‌های قبلی ما در مورد نمونه‌های کلینیکی و مواد غذایی نشان داده که فراوانی ژن stx1 بیشتر از stx2 است و این نشان می‌دهد که در مناطق مختلف شیوع سویه‌ها می‌تواند متفاوت باشد. اما برای نتیجه‌گیری دقیق‌تر در این مورد نیاز به مطالعات گستردگی‌تری در مدت زمان طولانی‌تر و همچنین در سایر مناطق کشور

منابع:

- 1- Mora A, Blanco M, Blanco JE, Dahbi G, López C, Justel P, et al. *Serotypes, virulence genes and intimin types of Shiga toxin(verocytotoxin)- producing Escherichia coli isolates from minced beef in Lugo(Spain) from 1995 through 2003*. BMC Microbiology 2007; 1(7):1-9.
- 2- Leotta GA, Miliwebsky ES, Chinen I, Espinosa EM, Azzopardi K, Tenant SM, et al. *Characterisation of Shiga toxin-producing Escherichia coli O157 strains isolated from humans in Argentina, Australia and New Zealand*. BMC Microbiology 2008;8(46):1-8.
- 3- Kim JY, Kim S, Kwon N, Bae WK, Lim JY, Koo HC, et al. *Isolation and identification of Escherichia coli o157:h7 using different detection methods and molecular determination by multiplex PCR and RAPD*. J Vet Sci 2005;6(1):7-19.
- 4- Paton AW, Paton JC. *Detection and characterization of Shiga toxigenic escherichia coli by using multiplex PCR assay for stx1, stx2, eaeA, enterohemorrhagic Escherichia coli hlyA, rfbO111, rfbO157*. J Clin Microbiol 1998; 36(2):598-602.

- 5- Pradel N, Liverlli V, Champs CD, Palcoun J, Reynaud A, Scheutz F, et al. *Prevalence and characterization of Shiga-toxin producing Escherichia coli isolated from cattle, food, and children during a one-year prospective study in France.* J Clin Microbiol 2000;38(3):1023-31.
- 6- Blanco M, Blanco JE, Mora A, Rey J, Alonso JM, Hermoso M, et al. *Serotypes, virulence genes, and intimin types of shiga toxin (verotoxin)- producing Escherichia coli isolates from healthy sheep in spain.* J Clin Microbiol 2003;41(4):1351-6.
- 7- Mohsin M, Hussain A, Butt MA, Bashir S, Tariq A, Babar S, et al. *Prevalence of Shiga toxin- producing Escherichia coli in diarrheal patients in faisalabad region of pakistan as determined by multiplex PCR.* J Infect Developing Countries 2007;1(2):164-9.
- 8- Estrada-Garcia T, Cerna JF, Paheco-Gil L, Velazquez RF, Ochoa TJ, Torres J, et al. *Drug- resistant diarrheogenic Escherichia coli , Mexico.* Emerging Infectious Disease 2005;11(8):1306-8.
- 9- Santaniello A, Gargiulo A, Borrelli L, Dipineto L, Cuomo A, Sensale M, et al. *Survey of Shiga-toxin producing Escherichia coli in urban pigeons(Columba Livia) in the city of Napoli, Italy.* Ital J Anim Sci 2007; 6(2): 313-6.
- 10- Hepburn NF, Macrae M, Johnston M, Mooney J, Ogden ID. *Optimizing enrichment conditions for the isolation of Escherichia coli O157 in soils by immunomagnetic separation.* Letters in Applied Microbiology 2002;34(5): 365-9.
- 11- Kargar M, Heidary S, Abbasian F, Shekarforosh Sh. *Survey of prevalence and antibiotic susceptibility & Verotoxin production of E.coli verotoxigenic (E.coli O157:H7) in raw milk of Jahrom Cows.* Iranian Journal of Infectious Diseases and Tropical Medicine 2006; 34:7-11. [Persian]
- 12- Lui Y, Gilchrist A, Zhang J, Li XF. *Detection of viable but noncultureable Escherichia coli O157:H7 bacteria in drinking water and river water.* Applied and Environmental Microbiology 2008; 74(5): 1502-7.
- 13- Manning SD, Motiwala AS, Springman AC, Qi W, Lacher DW, Ouellette LM, et al. *Variation in virulence among clades of Escherichia coli O157:H7 associated with disease outbreaks.* Proc Natl Acad Sci 2008;105(12): 4868-73.
- 14- Elder RO, Keen JE, Siragusa GR, Barkocy-Gallagher GA, Koohmaraie M, Lagreid WW. *Correlation of enterohemorrhagic Escherichia coli O157 prevalence in feces, hides, and carcasses of beef cattle during processing.* Proc Natl Acad Sci 2000; 97(7): 2999-03.
- 15- Aslantas O, Erdogan S, Cantekin Z, Gulacti I, Evrendilek GA. *Isolation and characterization of verocytotoxin-producing Escherichia coli O157 from Turkish cattle.* Internatinal Journal of Food Microbiology 2006; 106(3): 338-42.
- 16- Islam MA, Mondol AS, Boer ED, Beumer RR, Zwietering MH, Talukder KA, et al. *Prevalence and genetic characterization of Shiga toxin-producing Escherichia coli isolates from slaughtered animals in Bangladesh.*

- Applied and Environmental Microbiology 2008; 74(17):5414-21.
- 17- Pradel N, Bertin Y, Martin C. *Molecular analysis of Shiga toxin-producing Escherichia coli strains isolated from hemolytic-uremic syndrome patients and dairy samples in France.* Applied and Environmental Microbiology 2008; 74(7): 2118-28.
- 18- Byrne CM, Erol I, Call JA, Kaspar CW, Buege DR, Hiemke CJ, et al. *Characterization of Escherichia coli O157:H7 from downer and healthy dairy cattle in the upper midwest region of the united states.* Applied and Environmental Microbiology 2003; 69(8): 4683-8.
- 19- Kargar M, Homayoon M, Yaghoobi R, Manookians A. *Prevalence of virulence genes stx1, stx2, hly and eaeA with multiplex PCR from E.coli O157:H7 strains among children with acute gastroenteritis in Marvdasht.* Iranian Journal of Infectious Diseases and Tropical Medicine 2009;14(44):7-12. [Persian]

Prevalence of Shiga Toxins, Intimin and Hemolysin Genes of Escherichia coli O157:H7 Strains from Industrial Ground Meat in Shiraz

Kargar M(PhD)*¹, Daneshvar M(MSc)², Homayoon M(MSc)³

¹⁻³Department of Microbiology, Islamic Azad University, Jahrom, Iran

Received: 18 Apr 2010

Accepted: 5 Aug 2010

Abstract

Introduction: Escherichia coli O157:H7 is one of the major foodborne illness and sporadic case of human disease, hemorrhagic colitis and hemolytic-uremic syndrome. The purpose of this study is to survey the prevalence of Escherichia coli O157:H7 virulence genes from ground meat in Shiraz.

Methods: In this research 504 samples of ground meat were collected from three main factories of meat products and enriched in Escherichia coli broth with novobiocin medium in 37°C. Fermentation of sorbitol and lactose and β-glucuronidase activity of isolated strains were examined by CT-SMAC, VRBA and chromogenic media respectively. Then isolation of E.coli O157:H7 have been confirmed with the use of specific antisera and with multiplex PCR method presence of E.coli O157:H7 virulence genes including: stx₁, stx₂, eaeA, hly has been analysed.

Results: Out of specimens that have been supplied, 466 sorbitol negative bacteria were isolated in CT-SMAC medium(92.46%). The stx₁ and eaeA genes were diagnosed in two case of these samples(0.39 %) and stx₂ gene was detected in one case(0.19%) of isolated E.coli O157:H7 strains.

Conclusion: E.coli O157:H7 will continue to be an important public health concern as long as it contaminates meat. Preventive measures may reduce the number of cattle that carry it and the contamination of meat during slaughter and grinding.

Keywords: Escherichia coli; Meat; Shiga- Toxigenic Escherichia coli; Escherichia Coli In Fections

* Corresponding author: Tel: +98 9173149203, Fax: +98 711 6476106, Email: mkargar@jia.ac.ir